

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Signis Prædestinationis, Et Reprobationis, Et De Numero Prædestinatorum, Ac Reproborum

Recupito, Giulio Cesare

Lvgdvni, 1681

Cap. II. Fundamenta affirmantium, prædestinatorum numerum non excedi
à numero reproborum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44272

Fulgentius. borum. Ideo Fulgentius de fide ad Petrum cap. 35. *Firmissimè*, inquit, *tene neque perire posse aliquem eorum, quos Deus prædestinavit: nec quemquam eorum, quos non prædestinavit ad vitam, posse ulla ratione salvari.* Hæc autem non intelligenda sunt secundum impossibilitatem absolutam; sed secundum impossibilitatem conditionatam, ut docet sanctus Thomas p. p. q. 23. art. 4. ad 3. & nos tom. 2. l. 3. q. 5.

CAPVT II.

Fundamenta affirmantium prædestinatorum numerum non excedi à numero reproborum.

III.
Angelorum
prædestina-
torum nu-
merus maior
est numero
reprobato-
rum.

Apoc. 12.
Reprobatorū
hominum
maior est
pars, infideli-
bus compu-
tatis.

Inter fideles
maior pars
est prædesti-
natorum,
parvulis
computatis.
Rui.

Prædestina-
torum ex
adultis fide-
libus nume-
rum, mayo-
rem numero

IN hoc de more secernemus certa ab incertis. Certum videtur primò numerum Angelorum prædestinatorum majorem esse numero reprobatorum, quia eorum vel tertia pars cecidit, ut videtur significari Apocal. 12. vel certè minor pars, ut est communis sensus Doctorum. Certum est secundò majorem hominum partem esse reproborum, si computantur omnes etiam infideles, idque per omnes mundi ætates. Quandoquidem per sex annorum millia, & amplius, usque ad adventum Christi, paucissimi iique ex solis Iudæis salvabantur. Et si nunc spectetur Ecclesia fidelium, extra quam non est salus, est minima hominum pars comparata ad multitudinem infidelium, nempe Mahometanorum, Ethnicorum, & hæreticorum quorum est certà damnatio. Tota igitur controversia reducitur ad fideles. Certum videtur tertio, majorem inter fideles esse numerum electorum, si computetur inter eosdem numerus infantium decedentium intra septennium, ante usum rationis. Qui, ut experientia colligitur ex paræciis, & notat Ruiz. disp. 44. sect. 1. num. 14. pænè æqualis est numero morientium adultorum. Infantibus, si addas adultos, qui salvantur, jam numerus efficietur major numero eorum, qui inter fideles damnantur. Adde his infantes filios hæreticorum decedentes cum baptismo: qui etiam pertinent ad Ecclesiam fidelium, & sic additi infantibus filiis fidelium, & fidelibus adultis, qui salvantur, numerum efficiunt multò majorem numero adultorum fidelium, qui damnantur. Tota igitur controversia reducitur ad solos adultos fideles, an scilicet inter hos numerus prædestinatorum excedatur à numero reproborum.

Circa hoc est opinio affirmantium numerum prædestinatorum nõ solum non excedi à numero reproborum, sed etiam illum excedere. Ita Sylvester in rosa aurea tract. 2. in Evang. Septuagesimæ. Carthægena discurs. 10. de prædestin. dub. pen. Granadus tomo 2. p. p. tract.

12. dist. 4. num. 10. Franciscus de Christo in 1. dist. 41. quæst. ult. de reprob. concl. 3. Franciscus Suarius lib. 5. de prædestinatione cap. 3. Lorinus in Psalm. 138. Vers. 14. Hi tamen duo, ut bene notat Ruiz expressè includunt fideles paruulos.

Probatur primò è Scripturis. Apocal. 7. *Vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus, & tribubus, & linguis stantes ante thronum, &c.* ubi expressè loquitur de Beatis. Consonat Propheta Pf. 138. *Nimis honorati sunt amici tui, Deus, &c. Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur.* Quod de numero à solo Deo numerabili intelligit Augustinus in eum locum. Ierem. 33. *Sicut dinumerari non possunt stella cali, & metiri arena maris, sic multiplicabo semen David servi mei, & Levitas ministros meos.* Videtur figuratè loqui de electis, quorum vult esse numerum innumerabilem. Ideo Augustinus in Soliloquiis cap. 18. loquens de electis, horum, inquit, nomina, numerumque tu nosti: qui solus multitudinem stellarum numeras. Denique videtur idem significari promissione illa facta Abrahæ Gen. 15. *Suspice calum, & numera stellas, si potes: sic erit semen tuum.* Et Gen. 22. *Benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum, sicut stellas cali, & sicut arenam, qua est in littore maris.* Quæ verba expendens Augustinus lib. 15. de civ. cap. 23. illa inquit, *reperita comparatione caelestium stellarum, mihi promissa videtur posteritas, caelesti felicitate sublimis.* Præterea Psal. 39. *Annunciavi, & loquutus sum: multiplicati sunt super numerum.* Denique Apocal. 7. *Ioannes Vidit turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus, stantem ante thronum Dei, & palma in manibus eorum* Electorū igitur promittitur in scripturis numerus innumerabilis; cum nihil tale in iis habeatur de numero reproborum. Confirmatur primò ex Matth. 21. ubi in convivio unustantum reperitur est non habens vestem nuptialem. Et Matth. 25. ubi exhibentur in figuram prædestinatorum & reproborum decem Virgines, quinque prudentes, & quinque fatua. Ergo saltem colligitur, electorum numerum à reproborum numero non excedi. Confirmatur secundò ex collecta Ecclesiæ, in qua rogat Deum, *ut omnium fidelium nomina beata prædestinationis liber ascripta retineat.* Hoc autem non peteret Ecclesia, nisi peteret saltem plerosque fidelium prædestinari.

Probari potest idem secundò ex Patribus. Primò Damascenus or. de his qui in fide migrarunt, dicit *salvari eos qui vel parū de fermento virtutis possederint: & tempus non habuerunt, ut ex eo panem faciant: & voluerunt quidem, licet sive ob desidiam, vel ob negligentiam, vel ob fragilitatem, vel ob quotidianam procrastinationem nequiverint.* Hæc est autem maxima pars fidelium. Secundò, citari possunt hac sententia Patres ii, qui docent numerum electorum subrogandum esse in locum eorum, qui ceciderunt, Angelorum.

reproborum
opinatur
aliqui
Syl. ff.
Carthag.
Granadus.
Franciscus
de Christo.
Suarius.
Lorinus.
Apocal. 7.
Psalm. 138.
Isrem. 33.

Augustinus.

Genes. 15.

Genes. 22.

Augustinus.

Psal. 39.

Apocal. 7.

I V.

Prædestina-
torum nu-
merus in-
numerabilis.

M. 1. b. 21.

Matth. 25.

Damasc.

S Thom.
Prædestina-
tos subroga-
ri in locum
Angelorum,
qui cec de-
runt, doctri-
na aliquorū.
Bernardus.
Astr. lib. de
diligendo
Deo.
Psal. 109.
S Thom.
Apocal. 12.
Anselmus.
Augustinus.

Quorum sententias, suppresso nomine, recenset sanctus Thomas 1. p. qu. 23. artic. 7. in corp. Horum enim aliqui docent esse tot homines prædestinatos, quot ex Angelis ceciderunt, ut videtur sentire Bernardus serm. 68. in Cant. & Author libri de diligendo Deo cap. 3. Quod videtur etiam indicari in Psal. 109. *Iudicabit in nationibus, implebit ruinas.* Quod si Angelorum numerus est incomparabiliter maior numero omnium hominum, ut docet sanctus Thomas 1. part. q. 50. art. 3. & Angelorum tertia pars cecidit ex illo Apoc. 12. de cauda Draconis, idest Luciferi *trahentis tertiam partem stellarum*, idest Angelorum: necessarium concluditur requiri maiorem partem hominum, ut suppleat tertiam partem Angelorum. Alii verò docent plures esse prædestinatos ex hominibus, quàm sint reprobati ex Angelis, ut Anselmus lib. 1. cur Deus homo c. 18. & inclinare videtur Augustinus in Ench. cap. 25. & 21. de Ciuitate Dei cap. 1. Alii denique putant tot esse prædestinatos, non quidem quot Angeli ceciderunt, sed quot remanserunt; ut Gregorius homilia 34. in Euang. ubi *Suprema*, inquit, *illa ciuitas & Angelis & hominibus constat, ad quam tantum credimus humanum genus ascendere, quantos illic contigit electos Angelos remansisse.* Si igitur ex Gregorio, par est numerus electorum ex Angelis & ex hominibus; cum duæ tertiæ partes Angelorum sint ex electis, multo plus quàm duæ tertiæ partes hominum erunt ex electis; cum minor sit numerus hominum quàm Angelorum.

Gregorius.

Suarus.

Probatur tertio ex Suario loco citato, quia maior pars fidelium, licet sæpe mortaliter peccet, tamen sæpe etiam resurgit: & ita cadendo, & resurgendo vitam transigit. Hi autem, cum ante mortem communiter præparentur per Sacramenta, ad quæ sufficit auxilio, videtur probabiliter ex vi illorum saluari. Confirmari potest, quia magna pars constat ex sceminis qui sexus ad pietatem pronus, ab Ecclesia deuotus dicitur. Hæ autem, à rixis, à rapinis, aliisque peccandi occasionebus immunes facile conseruantur in gratia: & sic videntur maiori ex parte saluari.

Peccatores
subito in san-
ctos trans-
formati.

V.

Chrysostom.

Probatur quarto, quia multi etiam toto vitæ tempore scelestissimi, quando non repentinè decedunt, saltem in illo mortis articulo ex timore gehennæ vehementissimè atteruntur vsque ad lachrimas. Ergo etiam hi inter electos sunt collocandi; cum intra quodlibet vitæ spatium pœnitendi sit tempus. Apparet hoc præcipuè in sancto Latrone, qui vnus vel alterius horulæ spatio, post tot scelera, momento sanctus, post tot furta rapuit Paradisum. Apparet etiam in aliis, quos Christus subito ex peccatoribus transmutauit in sanctos. Quod expendens Chrysost. hom. 1. in Psal. 50. *Dum esset*, inquit, *paruulus ab extremis finibus vocauit Magos: post illos publicanum; (Matthæum) post hunc meretricem; (Magdalenam) post illam latronem: post hunc vocauit blasphemum, nempe Paulum, ut ipse se appellat 1. ad Tim. 1.*

Et

Et infra: *Si impius es, cogita publicanum: si immundus es, attende meretricem: si homicida es, perspice latronem: si iniquus es, cogita blasphemum.*

Confirmatur primò, quia Deus prædestinavit ante prævisa quælibet merita vel demerita, ut ostensum est tomo 2. lib. 3. q. 5. Ergo paucitas prædestinatorum non potest pendere sive à paucitate merentium, sive à multitudine demerentium. Ergo totum prædestinationis opus pendet merè à divina voluntate, & hæc movetur à divina bonitate. Ergo non est credibile divinam bonitatem, quæ est maximè sui communicativa, movere voluntatem divinam ad communicandam se paucis & non multis, nullo adhuc posito ex parte eorum demerito. Ergo videtur potiùs pertinere ad divinam misericordiam, quod salventur multi. Ideoque David Psal. 35. *Homines & jumenta salvabis Domine: quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus.* Homines & jumenta, quasi dicat, innocentes & peccatores: eos qui viunt juxta dictamen rationis, ut homines; & præter rationem, ut jumenta. Hos etiam salvare, videtur proprium divinæ bonitatis: quæ non ostenderetur sui communicativa pluribus, si pauciores salvarentur, ut dictum est. Quod videtur argumentum Tertulliani contra Marcionem, ubi: *Pluribus, inquit, pereuntibus, quomodo perfecta defenditur bonitas maiore ex parte cessatrix, cedens perditioni, partiaria exitii?* Quod si plures salvi non erunt, erit jam non bonitas, sed malitia perfectior.

Confirmatur secundò à posteriori ex locis ipsis, quæ Deus præparavit prædestinatis & reprobis. Nam his præparavit gehennam, carcerem angustissimum circa centrum terræ: Si verò accipiatur cælestis Hierusalem electorum sedes, ut visa est à Joanne Apoc. 21. continet longitudinis duodecim millia stadia, idest mille quingenta milliaria, & totidem latitudinis. Quippe illa civitas posita est in quadro. Totus autem urbis illius circuitus continet milliaria sex mille, præter suburbia. Si verò dicitur civitas hæc visa à Joanne accipi tantùm symbolicè, ut volunt aliqui, utique Beatorum domicilium erit totus empyrei circulus; cui universus terræ ambitus comparatus, est instar puncti. Quippe Sol, minima cæli inferioris pars, centum sexaginta sex vicibus terræ magnitudinem continet. Cælum verò firmamenti in circulo maximo superficiei conuexæ continet milliaria 1017562500, idest mille milliones quingenta sexaginta duo millia milliaria, & quingenta. Vnde infertur magnitudo multò major empyrei, tres supra firmamentum cælos suo ambitu complectentis. Ex magnitudine igitur domicilii Beatorum, eorundem multitudo colligitur: sicut ex angustiis loci reproborum eorum paucitas: Cum præsertim reprobi nullo dono penetrationis præditi, corpora sint habituri exigentia æquale spatium, eum exclusionem alterius corporis. Carcer autem ille subterraneus non videtur esse capax tantæ multitudinis reproborum, quanta ex colle-

Prædestinatorum paucitas videtur divinæ bonitati præiudicare.
Psal. 35.

Apoc. 21.
Paradisus civitas amplissima.

Paradisus quanta sit magnitudinis.
Cælum firmamenti quot milliaria efficiat Inferni loci angustior.

etione omnium hominum qui fuerunt, qui sunt, qui erunt, superent multitudinem electorum.

Probatum idem ultimo principaliter ex efficacia sanguinis Christi: Nam, cum quæstio præcipue sit de adultis fidelibus post aduentum Christi, videtur pertinere ad efficaciam Passionis & Sanguinis Christi, ut plures ex fidelibus post eius aduentum saluentur quam damnentur. Sicut ante eius aduentum, ex minori participatione Passionis roudum impletæ, plures damnabantur quam saluabantur. Confirmatur primò, quia ex Angelis plures fuerunt prædestinati quam reprobat, ut dictum est Apoc. 12. & tamen ii non fuerunt à Christo redempti. Ergo multò magis id dicendum videtur de hominibus, ad quos Christi redemptio pertinet: ut appareat magis virtus & efficacia Christi; ad cuius gloriam prædestinati sunt, quotquot sunt. Confirmatur secundò ex multitudine innumerabili Martyrum. Nam sub vno Diocletiano, ut notat Cornelius in Apoc. 7. vers. 9. singulis mensibus cæsa sunt septem & decem millia. Qui numerus multiplicatus per decem persecutionis annos, efficit duos milliones Martyrum. Ex quo fit verisimile, id quod notat Genebradus in Psal. 78. posse singulis annis diebus celebrati festa Martyrum triginta millium: immo, ut habetur ex vetusto codice reuelationum sanctæ Birgittæ, in sola vrbe Roma celebrari posse singulis diebus festa Martyrum septem millium. His adde sanctos Confessores, de quorum multitudine plura in iisdem reuelat. cap. 17. Confirmatur tertio, quia prædestinati sunt Christi familia, & Aulici; cum sit *in omnibus ipse primatum tenens*, ad Coloss. 1. Ergo pertinet ad maiorem gloriam Christi maior numerus prædestinatorum: Sicut ad maiorem gloriam Principis maior numerus Aulicorum. Ergo hoc potius affirmandum est; cum cedat in excellentiam Christi. Hæc ferme argumenta adduci possunt pro hac sententia: neque vltius, ut arbitror, eius probabilitas potest excurrere, accommodata cupiditati magis quam veritati, optando potius exitu, quam sperando.

Martyrum
multitudo
numerabilis.
Cornelius.

Genebrard.
Martyrum
singulis die-
bus triginta
milliam me-
moriam.
Reuelationes
S. Birgittæ.

Ad Coloss. 1.

CAPVT III.

Prædestinatorum numerum inter adultos fideles excedi à numero reprobatorum, è Scripturis ostenditur.

Reprobatorum
numerus ex
fidelibus
adultis ma-
ior, quam
prædestina-
torum.
Lyranus.

Contraria sententia videtur verior. Quam tueretur Lyranus, Carthusianus, & Maldonatus in cap. 22. Matth. in illa verba, *Pauci verò electi*. Cajetanus in Matth. 25. Bellarminus in libello de gemitu columbæ lib. 1. cap. 6. Fasolus tom. 2. in p. p. quæst. 23. art. 7. in commen. art. num. 7. citans etiam pro hac sententia Alvarez, quem non